

Principperne om hvordan man opdager nye sandheder

Principper del 8:

Kommunikation fra personlighed til personlighed

JJ citerer sig selv fra en tidligere artikel:

”En af de vigtigste ting ved en effektiv person-til-person kommunikation er, at man bruger den samme definition af ordene, altså forstår det samme ved dem. Jeg definerede fx ordet ”kanal” for nogen tid siden, så gruppen kunne bruge ordet og være enige om definitionen.

Lad os vælge et populært ord og vise, hvordan selv en temmelig oplyst gruppe har forskellige definitioner af det.

Ordet er KÆRLIGHED.”

Dengang jeg skrev dette, blev jeg overrasket over hvor mange og forskellige tanker, gruppen gav udtryk for – og de var alle gode og velegnede til at meditere over.

Hvis jeg skal sige det kort, vil jeg sige, at kærlighed er en magnetisk kraft, som trækker alt liv tilbage til sin kilde, og under den proces forenes alt liv.

Der er noget meget interessant ved kærlighed: Når et andet menneske udfører en sand uselvisk handling i kærlighed, og vi er involveret på en eller anden måde, så registrerer vi en følelse af kærlighed i brystet. Følelsen er den samme for os alle sammen.

Selv om vi alle føler samme energi, når vi mærker kærligheden, så er der åbenbart ikke to af os, som er i stand til at forklare følelsen på samme måde.

Nogle siger, at det er en sindstilstand. Andre siger, at det er et udsagnsord. Andre igen at det er en følelse, en kreativ kraft, grundlaget for al skabelse og endog at det er det, som Gud er.

Så her har vi en følelse, som vi alle registrerer og fornemmer på samme måde, og alligevel definerer og udtrykker vi den forskelligt. Det er altså ikke svært at finde to mennesker, som har følt samme kærlighedsenergi, men som på trods af det diskuterer, hvad det egentligt er, for de ord, de vælger, skjuler sandheden i oplevelsen – at de har følt på samme måde.

Og det er problemet med kommunikation fra personlighed til personlighed. To forskellige personligheder kan tage nøjagtig samme oplevelse med kærlighed og alligevel præsentere den på så forskellige måder, at de begge vil være villige til at sværge på, at den anden ikke aner, hvad kærlighed er.

To personligheder har måske samme syn på Gud, men fordi de kalder Ham/Hun/Den/Det forskellige navne, ser de måske hinanden som fjender af denne Gud.

Problemet med personligheden er, at selv om mennesker oplever eller tror på stort set det samme, vil vore filtre gøre, at vi ser den anden som værende meget anderledes end os selv. Løsningen ligger i en sjæl-til-sjæl kommunikation i stedet for en personlighed-til-personlighed.

Når der sker en sjæl-til-sjæl kommunikation angående kærlighed (eller et hvilket som helst andet emne), hvorfor er der så perfekt kommunikation og gensidig forståelse, selv om de to måske forklarer det på forskellige måder? Og hvordan opnår vi denne sjæl-til-sjæl kommunikation? Hvilke barrierer møder vi på vejen?

Principper del 9:

Kommunikation fra sjæl til sjæl

Det er kun få mennesker, der er parate til denne sjæl-til-sjæl kommunikation. Et sådant fællesskab kommer først efter mange liv med frustration over personlighedens begrænsninger eller over det lavere selv. Men til sidst kommer det tidspunkt, hvor frustrationen og smerten bliver så stor, at pilgrimmen løfter sine øjne (der før så nedad) opad med den – i begyndelsen – usikre tro på, at der må findes noget bedre og mere tilfredsstillende.

Mange af jer, som læser disse ord, vil have gennemgået forskellige mørke nætter og vil være klar til noget højere.

For dem, som søger, er her nogle forslag til hvilke skridt, man kan tage for at nå frem til et sjæl-til-sjæl fællesskab:

- Første skridt er have et ønske om en højere form for kommunikation. Mange har det fint med personlighedens kommunikation, for sterile ord uden liv skjuler mening og fordrejer de sande tanker bag dem. Denne fordrejning skaber en behagelig illusion, som mange skjuler sig bag, indtil de ikke længere kan gøre dette.
- Den søgende må tro på, at sjæl-til-sjæl kommunikation er mulig. Uden denne tro vil hans søgen visne og dø af mangel på opmærksomhed.
- Når den søgende har et ønske om og en tro på en højere form for kommunikation, må han aktivt søge at opnå og mestre den. Intet værdifuldt dumper bare ned i skødet på os. Hårdt arbejde og fokus er ligeså vigtige her som i alle andre bestræbelser.
- Led efter andre, som føler, at de har opnået sjæl-til-sjæl kommunikation i en eller anden grad og lær af dem.
- Søg efter fællesskab med din egen sjæl. Først når du har fundet din egen sjæl, kan du begynde at opdage en andens sjæl.
- Forstå forskellen mellem sjæl-til-sjæl kommunikation og personlighedskommunikation. Sjælskommunikation ser bagom ordenes sort/hvide betydning og ser tanken og principperne bag ved ordene. "At læse mellem linjerne" er det første skridt frem mod højere kommunikation.

- Føl sand kærlighed for dem, som du ønsker dette højere fællesskab med. Ord som gives og modtages med kærlighed bliver levende og bærer tankerne om Gud i sig.
- Tro på andres naturlige godhed og se Kristus i dem alle; især i dem hvis sjæl du rører, og som rører din.
- Hold ikke fast i beklagelser og sårede følelser i forhold til noget menneske. Når du har kontakt med en andens sjæl, så sørg for at oplevelsen slår rødder i din hukommelse. At kunne genkalde sig et sådant minde vil ofte forny din tro og give dig udholdenhed til at fortsætte på stien, indtil du opnår en ny kontakt.
- Vær opmærksom på din egen bevidsthedstilstand. Når du glider væk fra sjælen, så anerkend hvad der er ved at ske og fokuser på sjælen igen. Hold sindet stabilt i lyset.
- Forsøg at dele sjælens fællesskab med dem, som endnu ikke har opnået dette. Ved at give det videre, som du selv har modtaget, vil du kalde andre frem, som er nået længere end dig, og som vil løfte dig opad.

Principper del 10:

Sandhed gennem Princippet om Harmoni

Sandheden stemmer altid overens med de åndelige principper; derfor opdager vi det, som er sandt, ved at anvende disse principper.

Lad os vælge et par af de åndelige principper og se, hvilken sandhed de åbenbarer.

Princip et:

Hvis noget har en begyndelse, vil det også have en afslutning, men hvis der ikke findes en begyndelse, er der heller ingen afslutning. Det modsatte er også sandt. Hvis noget sluttede, så var der også en begyndelse, og hvis noget ikke slutter, så har det heller aldrig haft en begyndelse.

Det betyder, at hvis der har været en begyndelse for os som intelligente, individuelle enheder, så vil der også være en afslutning. Hvis der findes en begyndelse på evigt liv, så vil der komme en afslutning. Hvis der er en begyndelse på os som guder, så vil der komme en afslutning.

Jeg vil hævde, at det, som vi er, aldrig havde en begyndelse tidsmæssigt, og derfor aldrig vil nå til en afslutning. Som en menneskelig enhed i en menneskelig krop, er du en af Guds refleksioner, eller med ordene fra "The Aquarian Gospel": en af Guds tanker.

Princip to:

Ethvert liv – uanset om det er et atom, en orm, et menneske eller en planetarisk Ånd – udvikler sig frem imod relativ fuldkommenhed inden for sin egen sfære. Når et liv når denne relative

fuldkommenhed, slutter dets udvikling på det individuelle grundlag, men det vil benytte sig af molekylære principper og gå videre ad en ny vej frem mod en højere udvikling.

Hvordan kan man bruge disse to principper til at opdage det store mysterium? Når man når frem til relativ fuldkommenhed, hvordan kan man så blive ved med at udvikle sig?

Angående ideen om relativ fuldkommenhed spørger en af læserne:

”Relativt i forhold til hvad? Hvis man opnår relativ fuldkommenhed i forhold til i dag, så vil der sikkert stadig være meget foran os at lære og at gøre.”

JJ:

Jeg har allerede skrevet en hel del om dette emne, men jeg vil tilføje en enkelt ting. Det, som kaldes relativ fuldkommenhed, afhænger ofte af øjnene, der ser.

Men på den anden side findes der mange absolutte fuldkommenheder, som man godt kan blive enige om. For eksempel ligger ethvert punkt på omkredsen i nøjagtig samme afstand fra centrum i en absolut fuldkommen cirkel. Men i vores fysiske virkelighed findes der ikke nogen perfekt cirkel. Der findes ikke en eneste planet i universet med et nøjagtigt cirkulært kredsløb. Ingen har nogensinde kunnet lave en perfekt cirkel. Hvad er det bedste vi kan håbe på? Det nærmeste, vi kan komme absolut fuldkommenhed, er relativ fuldkommenhed. Med andre ord: vi kan lave relativt fuldkomne cirkler.

Når der engang opnås relativ fuldkommenhed i formens verden, vil intelligensen bag skabelsen af den anerkende det og begynde at mangfoldiggøre den. En proton for eksempel er relativt fuldkommet. Disse partikler er ikke absolut perfekte, for hver eneste proton varierer en ganske lille smule fra alle andre. Men fordi intelligensen bag protonen, anerkender den relative fuldkommenhed, har den skabt disse relativt fuldkomne partikler efter samme princip overalt i universet.

Menneskeheden gør det samme, som Gud gør. Når vi opnår relativ fuldkommenhed i skabelsen af noget, så kopierer andre denne fuldkommenhed så godt som muligt. De bedste cykler, vi har, er for eksempel meget tæt på den maksimale virkeevne. Når producenterne nærmer sig relativ fuldkommenhed, følger andre i deres fodspor. Vi kommer aldrig til at skabe den fuldkomne cykel, men vi vil til sidst komme så tæt på fuldkommenhed, at det ville være spild af tid at forsøge at forbedre produktet.

Det er det samme, den højeste intelligens har gjort med hensyn til protonen. Den er så tæt på at være fuldkommen, at det ikke er kræfterne værd at forsøge at forbedre den. Guds kræfter kan bruges bedre nu ved at arbejde med mennesker. Vi er langt fra relativ fuldkommenhed på det fysiske plan.

Det, vi leder efter her, er så at sige forklaringen på det manglende led i udviklingen. Når der sker en fremadskriden fra et rige til det næste, sker der et kvantespring. For eksempel fra et atom til en plante, fra en plante til et dyr, fra et dyr til et menneske og fra et menneske til et medlem af Guds Rige.

Lad mig give jer en logisk grund til, hvorfor den fremadskridende udvikling er noget helt andet end blot udviklingen af et individuelt liv.

I din krop findes der milliarder af atomer, som til sammen udgør dit fysiske liv. Hvis alle disse udviklede sig og fik menneskelig form, ville universet være nødt til at udvide sig voldsomt for at skabe plads til de nye menneskelige liv.

I stedet for skabes det større liv, uden at atomet mister sin identitet. Som det er beskrevet i Det Molekylære Forhold skaber atomerne molekyler, molekyler skaber celler, og celler skaber planter, og således fortsætter den fremadskridende udvikling.

Vi har nu fundet frem til det første, større holdepunkt, som vi ledte efter, og det er som følger: Et større liv manifesterer sig, når mindre liv forener sig med en højere hensigt.

Nogle har sagt, at vi ikke er kommet fra de lavere riger, men er en evig tanke i Guds sind. Hvis det er rigtigt, hvad mon der så fik dig til at manifestere dig fysisk første gang, og hvilket princip vil tiltrække et liv, som står højere end mennesket?

Lad mig citere fra en tidligere artikel først:

”Den laveste af de formløse verdener er den med de grundlæggende ideer. Tænk for eksempel på sangen ”Yesterday” med the Beatles. Selv før the Beatles blev dannet, eksisterede essensen af den sang uden for tid og sted som en ide i Guds sind. Som en grundlæggende ide havde den ingen form. Men så opfangede Lennon og McCartney denne formløse ide, trak den ind i tid og rum og ikklædte den vibration, plade og noder.

Selv hvis enhver form i hele verden, der repræsenterer sangen, blev ødelagt, ville den grundlæggende ide stadig eksistere i de formløse verdener og tage form igen et eller andet sted på et eller andet tidspunkt.

Det er et vigtigt spørgsmål, hvordan skabelsen af et molekyle bestående af 24 personer vil skabe et større liv, hvor det større liv kommer fra, og hvordan det vil komme herved? Vil dette større liv have en begyndelse og en afslutning? Hvordan vil vores forhold til det være?

En læser svarer:

Der findes allerede, der har altid fandtes, og der vil altid findes et molekyle bestående af 24 mennesker. Det blev skabt i Guds sind og er manifesteret i de formløse verdener. Det findes allerede på det mentale plan, fordi vi som gruppe tænker på det. Jeg tror, det er ved at manifestere sig på det emotionelle plan, nu da vi vokser os nærmere og nærmere til hinanden. I løbet af nogle år vil molekylet også manifestere sig på det fysiske plan – fordi vi beslutter os for det. Det større liv, som vil fødes ind på det fysiske plan, vil selvfølgelig være summen af alle 24 individer, men det vil også få energi og lys fra de højere plan, så det vil helt sikkert være mere end blot summen af de 24.”

JJ:

Du var på vej i den rigtige retning, men kom lidt ud af kurs, da du sagde:

”Det større liv, som vil fødes ind på det fysiske plan, vil selvfølgelig være summen af alle 24 individer, men det vil også få energi og lys fra de højere plan, så det vil helt sikkert være mere end blot summen af de 24.”

Udtrykket at et større liv skabes af ”summen af alle delene”, men bliver større end summen af de enkelte dele, høres ofte i metafysiske kredse, men jeg vil hævde, at det er et vildledende udtryk.

Som en sidebemærkning har jeg fundet noget meget interessant i min søgen efter sandhed, og det er: Hvis man hører et almindeligt udtryk, som påstås at være sandt, vil man ofte finde ud af, at der findes en del illusion bag udtrykket, hvis betydningen undersøges i sjælens lys. ”Følg strømmen” er et populært eksempel, som vi tidligere har diskuteret.

Teknisk set er det større liv ikke skabt ved hjælp af de enkelte dele, for det har aldrig før været skabt. Lad os se på et simpelt vandmolekyle igen – det er sammensat af ilt og brint. Lad os nu forestille os, at vi samler ilt i pakker med ti enheder i hver og begynder at sætte dem sammen. $10 + 10 + 10 + 10 + 10 = 50$ for eksempel. Vi kan blive ved med at tilføje pakker (dele) med ilt, og hvad får vi?

Svar: Mere ilt.

Og hvor meget ilt får vi?

Svar: Summen af delene.

Lad os forestille os, at man tilføjer en stor mængde – som for eksempel milliarder og billioner – ilt atomer. Hvad får vi? Svaret er det samme.: Mere ilt. Det gør ingen forskel, hvor mange dele man tilføjer, resultatet er og bliver det samme materiale, blot i større mængder.

Lad os så tilføje forskellige typer af dele. Lad os sætte to atomer brint sammen med et atom ilt, og hvad får vi så? Er det blot summen af delene, altså tre atomer?

Nej.

Er det større end summen af delene?

Ikke rigtigt for det er ikke summen af noget som helst; dette nye materiale, vand, har egenskaber, som intet har med summen af brint og ilt at gøre, fordi det er fuldstændigt forskelligt fra dem begge. Det blev ikke skabt ved en simpel ophobning, sådan som den store mængde ilt blev, men ved hjælp af den rette kombination, ved hjælp af forbindelser, elektrisk udveksling og andre faktorer.

For at forstå det må vi acceptere den forudsætning, at Guds liv flyder gennem alting, og at selv atomer og molekyler er levende på deres egen måde. Mange søgende forstår, at livet udvikler sig trinvist, og at molekylet er et større eller mere udviklet liv end atomet, en celle større end et molekyle, en plante er et større liv end en celle og så videre.

Disse større liv manifesteres ikke gennem en simpel ophobning, nej, forudsætningen er en unik kombination af dele, som vil tillade det liv, som altid har eksisteret på et andet plan, at udtrykke sig.

Selv om de større liv altid har været, forsøger de ikke at blive ved med at være det, som de altid har været. Hvis det var tilfældet, ville det ikke give mening at manifestere sig på det fysiske plan. Ethvert liv, der manifesterer sig her, gør det i håb om at blive noget, som det aldrig før har været, men uden at miste det, som det altid har været.

Spørgsmål: Hvad må være forberedt, inden det større liv kan manifestere sig, og hvad kaldes en sådan manifestationsproces, som et liv gennemgår? Det er dette nøgleord, vi leder efter.

Copyright J. J. Dewey